

ISBN 978 90 00 37502 8
ISBN 978 90 00 37900 2 (e-book)
NUR 282

© 2021 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

Oorspronkelijke titel: *Maxi von Phlip. Vorsicht, Wunschfee!*
Oorspronkelijke uitgave: © 2021 Arena Verlag GmbH,
Würzburg, Duitsland, www.arena-verlage.de
Through Internationaal Literatuur Bureau B.V., Amsterdam

www.de-leukste-kinderboeken.com

Tekst © Anna Ruhe
Vertaling Merel Leene
Illustraties Max Meinzold
Omslagontwerp Marieke Oele
Zetwerk binnenwerk Mat-Zet bv, Huizen

Inhoud

Onderstebovendagen	8
Huisarrest in een fles	13
Zomaar een knikker	25
Feetastisch	37
Ongelijke sokken	47
Een héél slecht rampenplan	60
Klein, kleiner, kleinst	66
Cool uitzicht	74
De slechtste smoes ooit	87
Superextramegabelangrijk	94
Een feetastisch feestje	102

Onderstebovendagen

De ene dag is de andere niet. Sommige dagen zijn super, andere blèèh, en de meeste, nou ja, die zijn doodnormaal. En dan heb je nog dagen waarop het lijkt alsof de wereld plotseling op zijn kop staat. Alles is raar, alsof het ondersteboven hangt. Op dat soort dagen kun je flink de kluts kwijtraken. Afgelopen dinsdag was zo'n dag. Een onderstebovendag.

Tot 's middags ging alles gewoon zijn gangetje. De dag stond nog niet op zijn kop.

Ik heet trouwens Paula, en zoals altijd zette ik na school mijn fiets voor Goedharts spullen. Dat is de winkel van mijn vader. Hij heeft hem zo genoemd omdat onze achternaam Goedhart is en hij in de winkel allemaal vreselijk oude spullen verkoopt.

'Ik ben thui-huis!' riep ik keihard om de oude winkelbel te overstemmen. Het handige is dat de winkel op hetzelfde adres is als ons huis. Ik, mijn vader en onze witte Perzische kater, Baron Snorhaar, wonen samen op de bovenetage.

Achter in de winkel hoorde ik gerommel in het keukentje. Na school krijg ik namelijk altijd een beker warme chocola. Om te vieren dat ik de rest van de dag vrij ben, zegt mijn vader altijd.

'Ha, daar ben je al!' riep hij terug. 'Hoe was het op school?'

'Goed. Au!' Ik was ergens tegenaan gelopen. Ik wreef over mijn kleine teen. Naast de toonbank stond een houten krat, die nog wat na schudde. 'Heb je vandaag nieuwe spullen binnengekregen?' vroeg ik.

‘Gloednieuw en lekker oud! Zoals dat hoort in een fatsoenlijke winkel in tweedehandsspullen en antiek.’ Met twee dampende mokken kwam mijn vader het keukentje uit. Hij zette ze op de toonbank.

Ik vind het altijd leuk als er nieuwe oude spullen binnenkomen. Dan stel ik me voor dat mijn vader geen rommelwinkel heeft, maar een reisbureau, waar hij reisjes naar het verleden verkoopt. Vaak haalt hij uit de dozen spullen die bijna niemand zich nog kan herinneren. Ik durf te wedden dat maar weinig kinderen weten wat een *chapeau claque* is. Dat spreek je uit als ‘sjapo klak’. Het is een deftige mannenhoed die je kunt inklappen. En wie weet er nou waarvoor ze vroeger een passeerzeef of een cassetdeck gebruikten? Voor de meeste kinderen is het gewoon ouwe troep.

Toen ik in het kratje keek, viel mijn blik meteen op een groene glazen fles. Wat gek. Ik pakte hem op en

liet hem voor mijn vaders neus heen en weer slingeren. ‘Zamel je tegenwoordig ook flessen in? Voor het statiegeld?’

Mijn vader fronste. ‘Die spullen heb ik nog niet uitgezocht. Maar de fles mag wel weg. Neem maar mee naar boven, dan kan hij in de keuken bij het oude glas.’ Hij schudde zijn hoofd. ‘Wat sommige mensen komen langsbrengen...’ verzuchtte hij. Daarna begon hij de planken af te stoffen.

Teken voor mij om mijn beker warme choco te pakken en snel de trap op te lopen. Straks vroeg hij me nog om mee te helpen! Daar had ik echt geen zin in...

Op weg naar mijn kamer wipte ik nog even de keuken in om de fles in de bak met lege potten en flessen te gooien. Zoals altijd lag Baron Snorhaar in de weg. En natuurlijk ging hij nog geen millimeter opzij. Hij houdt namelijk erg van luieren. Met de fles in mijn hand wilde ik over hem heen stappen, maar opeens sprong hij recht de lucht in en blies als een idioot.

Van schrik liet ik de fles bijna vallen. Gelukkig kon ik hem nog net opvangen voordat hij op de tegels kapot viel. ‘Wat héb jij opeens?’ mopperde ik tegen de kat.

En precies op dat moment werd deze doodnormale dag plotseling een onderstebovendag.

Huisarrest in een fles

Toen ik op het punt stond de fles bij het oude glas te gooien, schrok ik net zo erg als onze kat. Achter het groene glas bewoog iets! En omdat Baron Snorhaar maar niet ophield met blazen, nam ik de fles mee naar mijn kamer.

Nadat ik op mijn bed was neergeploft, bekeek ik de fles van alle kanten. Gek hoor. Wat was dat daarnet? Zat er misschien een vlinder in de fles gevangen?

Om het beter te kunnen zien, veegde ik met mijn t-shirt over het glas. Binnenin rolde iets heen en weer. Mijn hart maakte een sprongetje, of zo voelde het tenminste. Dat was dus echt geen vlinder!

